

підприємств і організацій щодо їх впровадження, а також рівень впливу суб'єктів науково-технологічної сфери на продуктивність праці та конкурентоспроможність продукції та послуг та приймати адекватні державні рішення. На цей час у Державному комітеті статистики України розроблено проекти інструкції та статистичні форми стосовно спостережень, наведених вище.

Розробити порядок визначення винагороди, роялті, паушального платежу авторам за використання майнових прав на об'єкти права інтелектуальної власності, створених за державні кошти. Неврегульованість цього питання та відсутність традицій виплати винагороди призводять до виплат винахідникам на підприємствах незначних сум протягом перших двох років або повної відсутності здійснення виплати, що має наслідком незацікавленість винахідників та авторів у використанні об'єктів права інтелектуальної власності, гальмування винахідницької діяльності.

СТРОКОВ Є.М., ТИМОФЕЄВ В.М., д.е.н., проф.

МЕРЕЖЕВА МОДЕЛЬ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ПОЛІТИКОЮ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ

Складність вироблення інноваційної політики для підприємств взагалі, та машинобудівних підприємств зокрема, полягає в тому, що в різноманітні швидких змін як у зовнішньому середовищі, так і в середині самого підприємства, старий досвід ведення справ і вирішення завдань вже не спрацьовує, а новий досвід накопичується вкрай повільно.

Для рішення цих питань вважаємо правомірним і обґрунтованим запропонувати такий алгоритм дій, що представлений на рис.1 – Трисекторна мережева модель управління інноваційною політикою.

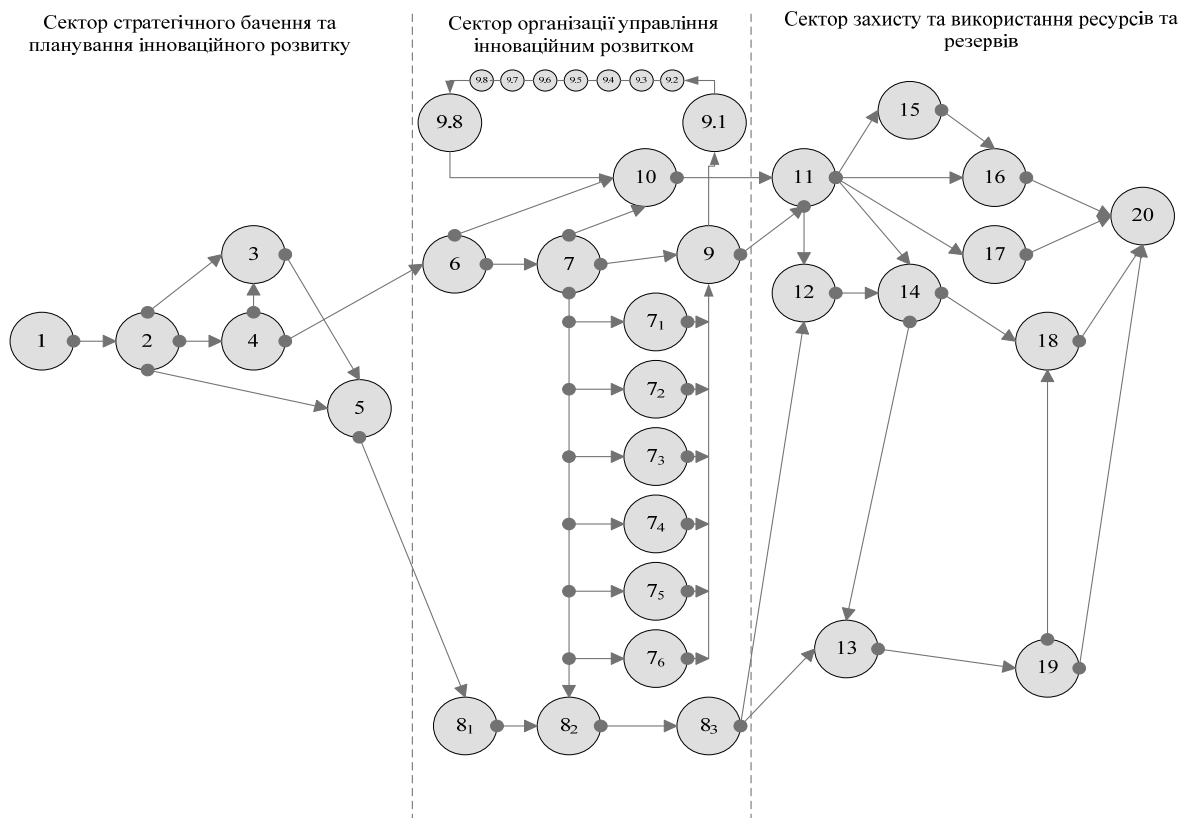

Рис.1 – Трисекторна мережева модель управління інноваційною політикою

Нижче наведені цифрові позиції, що розшифровують позначки вузлів мережевої моделі.

- 1) Визнати і прийняти неминучість та безальтернативність інноваційної стратегії;
- 2) Визначити мету та шляхи розвитку (ідеальна модель);
- 3) Комплексно оцінити ситуацію свого підприємства (з позицій глобальних тенденцій, потреби у виробленій продукції, що дозволяючих правил ведення бізнесу, своїх ресурсів, можливостей «запозичення» необхідного з зовні);
- 4) Організувати постійний механізм самодіагностування та аналізу;
- 5) Розробити близькі до реальності (відповідно до можливостей) сценарії розвитку;
- 6) Розробити організаційно-інформаційну модель управління розвитком;
- 7) Розробити інноваційну стратегію в основі якої:

- 7.1) Інноваційна стратегія в цілому;
- 7.2) Пакет інноваційних програм і проектів;
- 7.3) Нова інформаційна система;
- 7.4) Формування готовності колективу;
- 7.5) Ресурсне забезпечення;
- 7.6) Новий механізм управління ІР.
- 8) Створити умови, що саме по собі є процесом тривалим і складається з:
 - 8.1) Інноваційних знань;
 - 8.2) Фінансового менеджменту;
 - 8.3) Інституціонального розвитку.
- 9) Створити локальні механізми і моделі, зв'язавши їх у мережу:
 - 9.1) Дослідження ринку та організації конкурентної боротьби;
 - 9.2) Управління знаннями;
 - 9.3) Управління інноваційними проектами;
 - 9.4) Гнучкий механізм стимулювання інноваційної діяльності;
 - 9.5) Розвиток інтелектуального потенціалу та захист інтелектуальної власності;
 - 9.6) Програма інформатизації;
 - 9.7) Програма формування готовності колективу до інновацій;
 - 9.8) Ряд інших.
- 10) Підпорядкувати виробничо-технологічні інновації завданням конкуренції та ефективності;
- 11) Розробити ідеологію і програму ресурсного (у широкому плані) забезпечення і ресурсозбереження;
- 12) Розробити ідеологію, правила і технології забезпечення відповідальності учасників інноваційного процесу за реалізацію проектів і за кінцеві результати;
- 13) Організувати оперативне управління із гнучким механізмом реакції на ситуації.

- 14) Побудувати та задіяти програму подолання бар'єрів на шляху інноваційного розвитку, через освіту, переговorny і виховний процес.
- 15) Організувати систему аналізу та оцінки руху по цілям (орієнтирам, планам);
- 16) Вирішити завдання захисту інформації в цілому;
- 17) Вирішити завдання захисту інтелектуальної власності;
- 18) Вирішити завдання соціального захисту членів колективу;
- 19) Розробити і реалізувати програму «резервів» та «компенсаторів» на випадок виникнення непередбачених ситуацій;
- 20) Задіяти постійно діючу модель здійснення оцінок, прогнозів і балансових механізмів.

В цілому запропонована модель у стислому та наочному виді розкриває механізм послідовно-паралельного рішення ключових завдань організації інноваційної політики на підприємстві.

ТАРАСЕНКО С.М., асистент кафедри економіки і маркетингу, НТУ «ХП», м. Харків

ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА НА ОСНОВІ ПОРТФЕЛЬНОГО УПРАВЛІННЯ

В умовах сучасного ринку найважливішого значення набуває активна інноваційна і інвестиційна діяльність підприємства. Ця діяльність базується на тому, що більшість підприємств обирають для своєї інвестиційної діяльності більш ніж один об'єкт для вкладення своїх коштів. Цілеспрямований підбір таких об'єктів є процесом формування інвестиційного портфеля.

Основними цілями формування портфеля реальних інвестицій організації є: забезпечення високих темпів зростання капіталу; забезпечення високих темпів доходу; забезпечення мінімізації інвестиційних ризиків; забезпечення стабільних доходів грошових коштів. Основні цілі формування конкретного